Rahanvälitys Suomeen

LÄHETTÄKÄÄ RAHANNE TOVERIN VÄLITYKSELLÄ.

Kurssin yhä muutellessa maksamme lähetyksistänne päivän korkeimman kurssin.

TÄRKEÄ HUOMAUTUS!

Nyt on uusia määräyksiä astunut voimaan sotatilanteen tähden, ja siksi jokaisen rahanlähettäjän täytyy allekirjoittaa tämä alempana oleva englanninkielinen lausunto ,jossa vakuutetaan, että rahalähetys ei ole tarkotettu lähetetyksi vihollismaan tai sen liittolaisten tarkotuksia varten. Samalla on mainittava mitä varten rahaa lähetätte. "Talletustilille" tai "lahjana" eli joku sellainen tarkotus, mikä se sitten lieneekin, on mainittava.

Summa $......... Nimi, kelle on maksettava ....

The purpose of this remittance is: (Mitä varten raha lähetetään) ......

This transaction is made under representation by the undersigned that there is not involved in connection therewith any trading, directly or indirectly, with, to, from, for, or on account, behalf, or benefit of any enemy or ally of enemy of the United States, or any transaction violative of the **"Trading with the Enemy Act"** of the United States.

Lähettäjän nimi ....

Osote ....

tajan tunnustamista. He eivät ole Suomen kansan eivätkä tämän maan suomalaisen väestön riennoista paljonkaan selvillä, ja jos joltakin paikkakunnalta tulla hurahuttaisi kansankokouksen hyväksymät parjausponnet, tekisi se huonon vaikutuksen. Meidän on estettävä sellaisten laatiminen ja hyväksyminen. Se on tehtävämme. Taistelutanner on meillä näissä kansankokouksissa ja meidän on sinne mentävä pelkäämättä. Jos emme saa puhujaamme sinne, niin kumminkin voimme äänestää parjausponsia vastaan, ja silloin niitä ei voida lähettää yksimielisinä ponsina.

Suomalaiset ovat tässä maassa sentään enimmäkseen työläisiä, ja nyt kun luokkarajat ovat kehittyneet Suomessa nykyiselle asteelle, on heidät helppo saada käsittämään todellinen luonne ja eivät he ole niin herkkiä hyväksymään valheellisia parjausponsia omista luokkatovereistaan.

Näiden vanhoillisten kansankokouksien lisäksi on tietenkin sosialistien pidettävä omasta alotteestaan kansankokouksia kaikkialla, missä suinkin on mahdollista.

Henry Askeli.

Länsipiirin organiseeraajan, tov. Alfred Hautamäen toimintakertomus helmikuulta, 1918.

	Kokoukset	Kuulijat	Kolehdit
Geyserin osastolta			$20.00
1 p. Saud Coulee, Mont.	1	25	
2 " " " "	1	45	4.00
3 " " " "	1	40	.45
4 " " " "	1	70	13.75
5 " " " "	1	65	
6 " Stockett., Mont.	1	16	
7 " " "	1	15	
8 " " "	1	16	
9 " " "	1	60	13.60
11 " Butte, Mont.	1	45	
13 " " "	1	40	
15 " " "	1	60	
16 " " "	1	80	
18 " " "	1	85	
20 " Mullan Idaho	1	35	
21 " " "	1	70	
22 " " "	1	60	
23 " " "	1	110	36.70
24 " " "	2	100	
25 " Kellogg, Idaho	1	14	
26 " " "	1	12	
27 " Enaville, Idaho	1	40	
28 " " "	1	32	
	24	1135	$88.50

Ne osastot, jotka Hautamäen luentotilaisuuksista ovat jotakin raporteeranneet, ovat poikkeuksetta antaneet hänestä kiitettävän lausunnon. Tehkää siis voitavanne Hautamäen luentotilaisuuksien onnistuttamiseksi. Koettakaa saada jokainen paikkakuntanne suomalainen kuulemaan Alfred Hautamäkeä.

Toverillisesti, A. MÄKI, Länsipiirin siht.

Osuustoimintaliikkeestä

II.

Edellisessä kirjotuksessani käsittelin lyhykäisesti Englannin osuusliikkeen käytännöllisiä saavutuksia, jotka ovat huomatuimpia. Samoihin aikoihin kuin Englannissa, alkoi nykyaikainen osuustoimintaliike myös Saksassa, missä se on kohdistunut etupäässä liikepääoman hankkimiseen maanviljelykselle ja pikkuteollisuudelle, jotta ne voisivat seista suurtuotannon rinnalla.

Kun vuosien 1847—48 katovuoden jälkeen tavaton kurjuus rasitti Saksan pientilallisia, perusti eräs alempi hallinnollinen virkamies F. V. Raiffeisen ensimäisen elintarpeitten osto-osuuskunnan, sekä useita osuuslainarahastoja. Näistä on Saksan osuustoimintaliike monien vaikutuksien läpi kasvanut siksi työväenluokalle suuria taloudellisia parannuksia tuottavaksi liikkeeksi, jolla on suuri merkitys Saksan köyhälistön luokkataistelussa. Numeroilla voi siitä näyttää vain taloudelliset saavutukset, jotka vuoden 1916 tilastojen mukaan ovat ylimalkaisesti seuraavat:

Osuusk. lukumäärä......	2,316.
Jäsenmäärä	2,750,000 mark.
Liikevaihto ..	773,668,500 mark.
Oma tuotanto	195,112,500 mark.
Osuuspääoma	52,437,000 mark.
Erilasiet verorahastot	43,925,750 mark.
Jäsenten säästöönpanoja	126,453,250 mark..

Keskusliittoon kuuluvien osuuskauppojen liikevaihto teki 616,961,250 Saksan markkaa.

Yllämainitut numerot ja osuusliikkeen käytännölliset saavutukset Saksassa puhuvat selvää kieltä yhteenliittymisen voimasta ja merkityksestä. Sen luulisi velvottavan kaikkia työläisiä osuustoimintaliikkeen kannattajiksi yhtä tärkeästi kuin muidenkin taloudellisten ja poliittisten järjestöjen kannattajiksi.

Tanskan osuustoimintaliike.

Tanska on maanviljelysmaa, siitä seuraakin, että osuustoiminta onkin voimakkainta maanviljelysväestön keskuudessa ja maatuotteiden tuottamisen ja myynnin alalla.

Vuonna 1916 nousi Tanskan osuuskuntien liikevaihto 125 miljoonaan kruunuun. Kaupungeissa toimii kaikista osuuskaupoista 92. Niiden jäsenmäärä oli 39,692. Maaseuduilla toimivia osuuskauppoja oli 1,470, joiden jäsenmäärä oli 204,157. Osuuskauppojen enemmistö siis toimii maaseuduilla.

Mitä taloudellisia saavutuksia Tanskan pieni maa on saavuttanut osuustoimintaliikkeen kautta, selviää edelleen seuraavasti: Kaikkiaan ovat Tanskan osuuskaupat jakaneet jäsenilleen voitto-osuuksina vuosina 1900—1916 78 miljoonaa kruunua, minkä ohella on muistettava jäsenten osallisuus osuuskuntiensa yhteisiin rahastoihin ja muihin omaisuuksiin. V. 1916 lopussa Tanskan osuuspankissa oli 584 jäsentä. Niistä oli 244 osuuskauppaa, 121 meijeriä, 109 luottoyhdistystä, 57 väkirehuosuuskuntaa, 17 säästökassaa, 11 teurastimoa, 10 keskuskuntaa, 6 munanmyyntiosuuskuntaa, 4 apulannotusosuuskuntaa, 1 asunto-osuuskunta, sähkölaitos, 1 leipomo ja 1 kalanvientiosuuskunta.

Tanskan maanviljelijäin osuustoiminnalla ei silti ole liikevoitto ainoa päämäärä, vaikka sen avulla onkin maalaisväestö voinut kohota varmempaan taloudelliseen asemaan siitä kaaostilasta, jossa se vielä noin 30 vuotta sitten oli. Suurinta huomiota on pantu tuotteidenparantamiselle ja yhtäläistyttämiselle ja juuri siitä johtuukin, että tuo pieni maa, pienine farmareineen, voi kilpailla erilaisten maa- ja karjatuotteiden myynnillä, hyvällä tavaralla ja suurissa erin myyden mailman markkinoilla.

Näissä puheenaolevissa maissa Europassa osuustoiminta on vanhinta ja on niissä maissa saavutettu suurimpia tuloksia osuustoiminnan kautta työväestön taloudellisen, kun myöskin henkisen tason kohottamisessa. Samoin on osuustoimintaliike levinnyt yli Europan, toimien melkein kaikissa maissa. Jos joku haluaisi perusteellisesti tutustua osuustoimintaliikkeen historiaan ja käytännöllisiin menettelytapoihin eri maissa, voipi saada selvyyttä osuustoimintaliikkeen julkasemasta kirjallisuudesta. Työväenluokalle olisi sangen tärkeä tulla tuntemaan voimakkaimmat aseet luokkataistelussa.

Osuustoimintaliike Yhdysvalloissa.

Amerikkalaisen osuustoimintaliikkeen alusta ja nykyisyydestä, on vaikea saada tarkkaa selvitystä siksi, että osuusliike Yhdysvalloissa on hajanaista ja hapuilevaa, ei ole mitään kiinteitä järjestöjä, jotka antaisivat luotettavia tietoja liikkeestä.

Johtavana aineksena osuustoiminnallisessa liikkeessä Yhdysvalloissa ovat etupäässä farmarit. Maanviljelijäin keskuudessa huomataan ensin ilmenneen osuustoimintaa, joiden keskuudessa se on voimakkainta tänäänkin. Osuustoiminnallisen liikkeen uranaukasijana voidaan pitää Grange'a, joka vieläkin on toiminnassa, mutta on muuttunut osuustoimintaliikkeen vastustajaksi, lukuunottamatta joitakin paikallisjärjestöjä.

Amerikan, samoin kuin kaikkien muidenkin maiden osuustoiminnallinen liike on todistuksena siitä, että se on sorrettujen liikettä, joka saa kannatusta vain silloin kuin taloudelliset olot siihen edellyttävät. Missä maanviljelys esim. on vanhempaa ja mihin suurriisto suuren tuotannon edellyttämänä pääsi käsiksi, siellä suora nälkäkuolema vasta ajoi yhteistoimintaan. Kuvaavimpana todistuksena ovat hedelmänkasvattajain yhdistykset etelässä ja lännellä, sekä muissakin valtioissa, jotka syntyvät siksi että maanviljelijät eivät saaneet läheskään tuotantokustannuksia. Vasta hyvin kehittyneiden välikäsien riiston jälkeen sai osuustoiminnallinen liike jalansijaa maanviljelysaloilla, kuten seuraavista tilastoista selviää.

Maanviljelyshallituksen tilastojen mukaan oli Yhdysvalloissa v. 1915 kaikkiaan 5,424 farmarien osuuskuntaa, joiden antamien raporttien mukaan niiden omistamat laitokset jakautuivat seuraavasti:

Viljaelevaattoreita	1,637
Osuusmeijereitä ja juustotehtaita	1,708
Hedelmä- ja maatuotteiden välitysliikkeitä	871
Puuvillamyyntiyhdistyksiä .	213
Osuuskauppoja	275
Tupakanmyyntiyhdistyksiä .	43
Karjanlähetysyhdistyksiä ...	96
Sekalaisia	581
Yllämainittujen liikkeiden kokonaisliikevoitto teki	$625,214,866
Kokonaisjäsenmäärä ...	661,724

Yllämainitut huomattavat numerot eivät anna läheskään täyttä selvyyttä Amerikan osuustoimintaliikkeen saavutuksista, sillä niihin eivät sisälly karjanjalostusyhdistykset, palo- ja karjan vakuutusyhdistykset ja pankit, joten osuustoiminta todellisuudessa on paljon voimakkaampaa kuin tilastot näyttävät. Niinpä esim. maanviljelysdepartmenttikin arvioi koko osuustoimintaliikkeiden liikevaihdon kohoavan puoleentoista biljoonaan dollariin viime vuonna.

Kulutusosuuskunnista on sitäkin vaikeampi saada varmoja tilastoja. Kirjassa, "Co-operation in the United States", arvioidaan täällä olevan noin 870 kuluttajain osuuskauppaa.

Sanomalehtiuutisten mukaan olkoon tässä lisäksi mainittuna, että Californian hedelmänkasvattajain yhdistys jakoi viime tilivuotena puhdasta voittoa jäsenilleen ja kannattajilleen $33,611,000. Sanottuna vuonna möi mainittu yhdistys 69 prosenttia kaikista Californiassa kasvatetuista appelsiineista, sitruunoista ja "grape fruit"ista.

Suomalaisten osuustoiminta Amerikassa lienee useammalle tunnetumpaa. Se on samanlaista sokkoilemista ja hapuilemista kuin amerikalainenkin osuustoiminta. Vasta nyt ollaan alulla järjestää omaa keskusliikettä, joka tulee olemaan välttämätön suomalaisen osuustoiminnan edelleen kehittämiseksi. Mutta mitä ikävimpänä ilmiönä näyttäytyy tässäkin, näin osuustoiminnan menestymiselle tärkeimmässä järjestystyössä, osuuskuntaväestön synkkä tietämättömyys ja halpamainen ennakkoluuloisuus osuustoimintaliikkeen periaatteista. Sellainen osuustoiminta on suurena jarruna osuusliikkeiden kehittymiselle. Toinen syy suomalaisten osuusliikkeiden hapuilemiseen on suurten kuluttajajoukkojen tietämättömyys, välinpitämättömyys ja typerä ennakkoluuloisuus osuustoimintaliikkeen periaatteista. He eivät jaksa käsittää tuota matelevaa pikkuporvaristoluokkaa niin turmiolliseksi työväen luokan kehityksen jarruksi, että voisivat irtaantua siitä. Suuret työläiskuluttajajoukotkin tietämättömyydessään kantavat tuota kyykäärmettä povellaan, vielä senkin jälkeen kun ovat saaneet noiden matelijain myrkkymaljan juoda monissa katkerissa lakkotaisteluissa, sekä monissa muissa sorrettujen elämänkamppailuissa.

Työläistoverit, oppikaa viidoinkin ymmärtämään kehityksen pakkolakia, tuntemaan omat voimanne, käyttämään kaikkia tiedon aseita luokkataistelussa, ja ennenkaikkia lakatkaa kantamasta kyykäärmeitä povellanne ja pitämästä ystävinänne teidän suurempia kavaltajianne.

Vanhapoika.

Luota itseesi

Papit ja porvarit sanovat työläisille: "Luottakaa herraan", ja "Jumala tietää.." Niin järjettömän neuvon he antavat työläisille aina silloin kun heille tulee oikein tiukka paikka kysymykseen; silloin kun eivät kykene työläisten heille tekemiin kysymyksiin järkiperäisesti vastaamaan, tai vaikka kykenisivätkin, niin heidän etunsa kieltää sitä tekemästä.

Sellaiset porvarien viisastelut eivät ole muuta kuin pirullista ivaa, jolla he luulevat pääsevänsä työväestön ahdistelulta rauhaan. Mutta se on vain pettävä harhaluulo, joka ei tuota mitään pelastusta, työläisten vaatimukset ja kysymykset uusiintuvat päivä päivältä. Mutta vaikka tuollaiset porvarien neuvot ovatkin mitä kakerinta ivaa, niin siitä huolimatta on runsaasti kansanainesta, joka luottaa sekä herraan että herroihin. Herraan luottoa—todistaa tavaton kirkossa kävyijäin luku, joista suurin osa on työläisiä ja herroihin luottoa työläisten äänestämät virkakoneistot.

Me sosialistit sanomme: luottakaa itseenne ja tovereihinne, liittykää järjestöihinne, tilatkaa ja lukekaa oman luokkanne sanomalehtiä ja kirjallisuutta, seuratkaa luokkanne kysymyksiä ja ajakaa luokkanne etuja. Mutta tämä sosialistien järjellinen kehotus ei soi herraan ja herroihin luottavan työläisen korvaan niin hyvältä, kuin porvarien pirullinen iva. Silloin kun työläiset seuraavat luokkansa kysymyksiä ja ajavat luokkansa asioita, silloin juuri he seuraavat ja huolehtivat omista asioistansa täydellisemmin kuin mitenkään muuten, sillä vain luokkana työläiset voivat parantaa etujansa ja lopulta murtaa kahleensa kokonaan.

Nyt jo olisi aika jättää porvarien arvottomat viisastelut omaan arvoonsa ja alkaa kiinteästi miettimään, mitenkä työväestö voisi itsensä vapauttaa. Nyt olisi aika välinpitämättömien syrjästäkatsojien ja ivanhymyn suupielessä sosialistein toimia seuraavien miettiä, kannattaako yhtyä sosialistipuolueeseen, tilata ja lukea sosialistista kirjallisuutta ja sanomalehtiä ja täten seurata luokkansa kysymyksiä ja ajaa etujansa, luottaa itseensä sekä luokkatovereihinsa, ja päästä selville luokkataistelun välttämättömyydestä ja luokkataistelussa merkitsevänä jäsenenä olemisesta.

Toisilla on sosialistipuolueeseen kuuluminen ja siinä toimiminen elämän tärkein tehtävä: se vasta antaa elämälle elämisen arvon ja muodostuu henkilölle sellaiseksi elämän osaksi, tai nautinnoksi josta on vaikea luopua. Toisille taas se on päinvastoin arvotonta, jopa häpeällistäkin siihen määrään, että pitävät viisauden osotuksena pysyä sosialistipuolueesta erossa.

Näin tavattoman erilainen on työläisten elämänkatsomus. Se mikä toisille on kalleinta, toisille se on vallan mitätöntä.

Samalla tavalla ilmenee kansan keskuudessa työväen sanomalehtien tarve ja käyttö.

Ne joiden sydämenasiana on toimia sosialistisessa liikkeessä, seurata sen kehitystä ja saavutuksia, on vaikea tulla toimeen ilman sosialistisia lehtiä. Sosialistiset lehdet muodostavat niitä seuranneen henkilön elämässä toisen yhtä tärkeän osan kuin edellä kerrottu puolueeseen kuuluminen on.

Henkilö jonka elämän tärkein tehtävä on sosialismin tunnetuksi tekeminen on myöskin sosialististen lehtien lukija ja kannattaja. Sosialistipuolueeseen kuuluminen ja sosialististen lehtien lukeminen ovat kaksi eri asiaa, mutta samalla niin läheisessä yhteydessä keskenänsä, että kumpaisiakin on huolella seurattava; puolueeseen on kuulutava ja puolueen lehtiä luettava, jos mielii sosialistisen liikkeen kulusta saada tarkempaa selvyyttä ja olla siinä liikkeessä edistävänä jäsenenä.

Ne henkilöt jotka niin tekevät, luottavat itseensä siinä ymmärryksessä, että he voivat toimia oman, sekä luokkansa aseman parantamiseksi. Puolueen lehtiä seuraamatta puolueessa toimiminen on hyvin hataraa, sellainen henkilö suoraan sanoen ei tiedä sosialistisesta toiminnasta mitään. Ei niitä sosialistisessa toiminnassa aivan paljoa ole, jotka eivät ollenkaan sosialistisia lehtiä lue, mutta niitä on enemmän jotka lukevat lehtensä huonosti.

Nyt ovat jälellä ne, joille sosialistinen sanomalehti on joko kauhistus tai ylellisyystavaraa. Ja tällaiset henkilöt ovat juuri niitä, jotka hyväksyvät riistojärjestelmän ja kannattavat sitä yksistään silloinkin kun eivät mitään tee sen kukistamiseksi. Tällaiset henkilöt ovat niitä, jotka eivät luota itseensä sanan täydessä merkityksessä, vaan sen sijaan luottavat herraan ja herroihin. Näille sosialistien on väsymättä huudettava. Luottakaa itseenne, liittykää työväen järjestöihin, tilatkaa ja lukekaa oman luokkanne sanomalehtiä ja kirjallisuutta, seuratkaa luokkanne kysymyksiä ja ajatelkaa luokkanne etuja. — A. P.

Kieltolaki ja väkijuomien turmiollisuus

Muutama vuosi sitten, täällä lännelläpäinkin kulki kieltolain hyökyaalto useissa valtioissa saattaen useita lännen valtioita kieltolakialueiksi.

Silloin kun Washingtonin valtiossa oli tämä kieltolaki ja 8-tunnin työpäiväasetus kyseessä, niin sai se hirmuisen huomion osakseen suomalaisten syndikalistien taholta, jotka tahtoivat sillä osottaa "poliittisen toiminnan kelpaamattomuuden" työläisten taisteluaseeksi. Syndikalistien taholta tahdottiin todeta, että heidän "analyysinsä" pienviljelijöistä pitää paikkansa, nämät kun muka olivat syyllisiä siihen, että kieltolaki tuli hyväksyttyä ja 8-tunnin työpäiväasetus ei tullut.

Kieltolaki-"hökötys" on kyllä porvarillista hommaa. Onpa Kaaprokin sanonut, että sillä tahdotaan päästä säästäväisyyden kautta palkkoja laskemaan. Mutta olkoonpa porvaripolitikoitsijain perimmäisenä tarkotuksena mikä tahansa, niin asia ei tule työläisiä kuitenkaan vahingoittamaan, päinvastoin on siitä hyötyä työläisille.

Niissä valtioissa, missä naisilla on äänioikeus on myöskin melkein kaikissa kieltolaki voimassa. Tämä osottaa, että naisilla luonnollisten ominaisuuksiensa puolesta on todellinen halu päästä eroon väkijuomista. Kuinka moni perheen äiti saakaan maistaa sitä kärsimystä, minkä tuottaa perheenisän "päissään"-oleminen ja ansionsa tuhlaaminen väkijuomiin.

Mutta mistä sitten johtuu se, että miehet ovat niin tärkeitä väkijuomien perään. (Ainakin Amerikan suomalaisten keskuudessa on ilmeistä, että naiset eivät yleensä ole niin pahoja rapajuoppoja kuin miehet). Tämä johtuu pääasiallisesti olosuhteista. Miehillä on e r i l a i s e t olosuhteet kuin naisilla, vaikka ei suinkaan sen huonommat. Tästä olosuhteiden erilaisuudesta epäilemättä saa tukea se perinnäistapa, jonka mukaan voi olla "kunniallinen", vaikka hän olisi rapajuoppo, kun sitävastoin nainen, jos hän erehtyy joskuskaan ryyppäämään, menettää yhteiskunnan silmissä heti arvonsa ja tämäkin seikka pidättää naista enempi kuin miestä.

Se "Ohdakkeen" teoria, että lykätä syy kunkin juopon yksilölliselle kontolle on vanhoillisinta mitä olla saattaa, eikä sellaista ajatusta juuri enää monella tapaakaan valistuneempien keskuudessa — ei ainakaan sellaisten, jotka ovat pitemmän aikaa seuranneet sosialistisia sanomalehtiä.

Todistuksia sille, että juoprous ja yleensä paheet ovat yhteiskunnan kontolle laskettavat eikä yksilöjen, löytyy kuinka pitkälti tahansa.

Työläiset, ja etenkin "roskatyön" tekijät, ovat pakotettu hankkimaan asunto-olot kaikkein kurjimmilta yhteiskunnan roskatunkioilta. Duluthissa, Minnesotassa, esim. on eräs katu, jota nimitetään St. Croix avenueksi. Sen toisella puolella on punavalopiiri ja toisella — suomalaisten asuntoja. Tämä seutu on ollut mitä haisevin silloin kun väkijuomat ja porttolat kukoistivat kaikessa loistossaan. Miehet hoipertelivat kadulla rävähsivät, huutivat ja naiset keikistelivät puolialastomina "sikuretti" hampaissa. Suomalaisten lapsia leikki samalla kadulla, oppimassa pienestä pitäen kaikellaista muuta: mutta ei sitä, mitä olisi kaikkein kipeimmin tarvinnut oppia. Ken on ollut tilaisuudessa näkemään sitä elämää mitä siellä elettiin, niin hänen täytyy tunnustaa, että perin ruokottoman, irstaisen, mädännäisen täytyy yhteiskunnan olla. Äskettäin, kun hallitus toimeenpani tutkinnon Chicagon lihanpakkauslaitostyöläisten keskuudessa, niin löyhkäsi sieltä "takapiha"-asukkaitten keskuudesta mitä ilettävin löyhkä! Tutkijakomitea teki perinpohjaisen tutkimuksen 12 (back yard) takapihaperheen asunnoissa, joista työläiset valitsivat viisi, työnantajat viisi ja valtion tutkijakomitea kaksi asuntoa. Muutamassa perheessä oli 7 lasta: isä ja äiti työssä, ei yhtään ravintoa koko talossa, jos ei oteta lukuun lämmitettyä vettä. Yleensä lövsi tutkijakomitea mitä ruokottominta liikaa ja köyhyyttä näissä "back yard"-asunnoissa. Ja tutkijakomitea joutui toteamaan, että palkankorotus on aivan välttämätön, jos "meinataan" saada pois se laaja väkijuomien käyttö, mitä sen seudun asukkaat harjottavat. Nämä teurastamo- ja pakkauslaitosten työläiset ylläpitävät noin 300 kapakkaa, joihin he uhraavat **miljoonan dollaria vuosittain!**

Sopisi nyt kysästä "Ohdakkeelta" onko tämänlainen kurjuus niitten asukasten syy, jotka ovat pakotetut olemaan ja elämään noissa saastaisissa luolissa? Kun nyt nuorukaiset, tytöt ja pojat, elävät ja kasvavat tällaisessa rivossa roskasessa, ruokottomassa ja irstaisessa seurapiirissä, niin voimmeko syyttää näitä tyttöjä ja poikia heidän aikuiseksi saavuttuaan jos he ympäristöstä saamansa opetuksen perusteella ovat juoppoja, lakonrikkureita ja muita rikoksentekijöitä. Voimmeko syyttää siitä näitä lasten vanhempia, että he eivät ole voineet antaa lapsilleen pienintäkään kouluopetusta, kun isän ja äidin on täytynyt käydä aina työssä.

Voimmeko syyttää näitä teollisuuden murjomia työläisiä siveettömiksi, kurjiksi raukoiksi? Vain peräti vanhoillinen ajatus voi näitä yhteiskunnan hylköitä pitää syyllisinä. Kaikkien näiden perimmäisenä, ensimäisenä ja viimeisenä syynä, on **kapitalistinen, liikevoiton perusteella lepäävä yhteiskuntajärjestelmä.**

Näissä olosuhteissa on vaikea työläisen päästä luokkatietoiseksi, joka sen kerran saavuttaa, niin se on teräksistä luokkatietoisuutta.

Tämä miljoonan dollaria, jonka nämä Chicagon pakkauslaitoksen työläiset menettävät väkijuomiin vuosittain, on niin suuri summa rahaa, kun Yhdysvaltain sosialistipuolue aikoo saada tulevaa vaalitaistelua varten. "Ohdakkeen" teorian mukaan olisi näitten työläisten pitänyt tämä raha luovuttaa — vaikkapa tähän sosialistipuolueen vaalitaistelurahastoon. Ja todellakin tämä summa olisi mahtava ase sosialistein käsissä; sillä voitaisiin tehdä laajaa agitatsionityötä työläisten keskuudessa. Mutta sitä ei saada heiltä kun he eivät ole luokkatietoisia. Olen nähkääs ihan varma siitä, että luokkatietoistenkin työläisten on hyvin vaikea koota miljoonan dollarin vaalitaistelurahasto Yhdysvalloissa, vaikka keräysalueena tulee olemaan koko manner, kun sitävastoin yhdessä, kurjassa teollisuuskeskuksessa nämä kaikkein kurjimmassa asemassa olevat työläiset uhraavat alkoholin käyttöön **miljoonan dollaria vuosittain!!**

Edellä mainitsemani teollisuuskeskukset eivät ole ainoat, missä työläiset elävät sellaista elämää, vaan vallitsee tämänlainen olo järkiään Yhdysvaltain teollisuuskeskuksissa ilman mitään poikkeusta.

Nyt palaamme sitten lännelle ja puhumme täkäläisistä metsätyöläisistä siinä valossa, missä ne itsensä näyttävät.

Ennen, kun Washingtonin, Idahon ja Oregonin valtioissa olivat kapakat avoinna, niin olivat metsätyöläisten olot kenties kurjemmat kuin Chicagossa. Metsätyöläisten henkinen taso oli silloin tavattoman alhainen ja samoin oli asian laita ruumiillisenkin puolen. Kaupunkiin päästyään nämä eivät muualle osanneetkaan kuin kapakkaan, porttolaan ja taas takaisin metsään. Tällaista kiertokulkua jatkui siihen asti kunnes kieltolaki tuli voimaan. Mutta nyt kun on kieltolaki voimassa, niin on metsämiestenkin henkinen tietoisuustaso kohoamassa ja samoin ruumiillinenkin puoli parantumaan päin. Olen varma siitä, että jos lännellä olisivat vielä kapakat avoinna, niin ei lännen jättiläinen olisi vieläkään heräämässä. Ne tulokset, mitä työläiset ovat taistelullaan saavuttaneet, ovat olleet tyydyttäviä, mutta siinä on ollut apuna myöskin Kaapron nimittämä "porvarillinen kieltolakihökötys". Tämä siis selvästi osottaa, etteivät porvaripolitikoitsijain meiningit siinä suhteessa pidä vähääkään paikkaansa.

Kun olen itsekin kierrellyt näitä seutuja kymmenisen vuotta, niin tunnen useita satoja "rapajuoppojätkiä", jotka ennen olivat mitä kurjimpia olioita olla saattoi: huonot, likaiset vaaterievut, parta ajamatta, likaiset kasvot, villin näköiset, veriset pöhöttyneet silmät, ja metsään mennessään likainen, rääsyinen vuodenippu selässä. Nyt sitä vastoin samaiset miehet näyttävät niinkuin ihmiset ainakin. "Ulkoasu" on parantunut ja metsään mennessä on heillä käsilaukku kynkässä, jossa saattaa vielä vaikka lukemista sinne synkkään metsän korpeen. Pää kun ei ole alinaisten alkoholimyrkytysten höyryssä, niin voi sillä vähän "justeerata", ajatella ja tutkia näitä mutkaisia ongelmia.

Tällä kaikella en ole tahtonut sanoa sitä, että kieltolaki olisi ainoa, kaikkivoipa tekijä, joka yhteiskunnan mätähaavoja parantaa. Olen vain osottanut, että kieltolaki on varsin tehokas ja tervetullut ase työläisten hyväksi. Myönnettävä kuitenkin on, että kieltolaki lännen valtioissakin on nostanut lainkiertorenkaita, joita "maankielellä" sanotaan "bootlegging rings": renkaat hankkivat väkijuomia kaikilla mahdollisilla ja mahdottomilla keinoilla, siten tehdäkseen tuottavaa "businesta" joka onkin mahdollista useissa kylissä.

Muuan hessu.

Kansankirjeitä

WASHINGTON

SEATTLE.

Toverin kirjakauppa ja uutistoimisto Seattlessa, 116 4th Ave. So., telefooni: Main 4367 Saatavana kaikkea puoluekirjallisuutta y. m. tarpeita. Myy pilettejä Suomeen ja päinvastoin parhaimmille linjoille; välittää rahalainoja ja talletuksia i. n. e. — Jokainen puoluetoveri tehköön yllämainitut asioimisensa omassa liikkeessään.

Seattlessa on suomalaisia jo tuhatluivuissa ja toisia lisääntyy. Uusia ja uusia suomalaisia saapuu joka viikko ja poismuuttavien luku ei ole niin suuri, joten suomalainen asutus paikkakunnalla kasvaa. Jo varsinaisesti kotiutunut suomalainen asutus on paikkakunnalla niin suuri, että osaston jäsenmäärän pitäisi olla moninkerroin runsaslukuisempi kuin mitä se tällä haavaa on. Siis täytyy olla jotain toimettomuutta olemassa kun osaston jäsenluku ei ota lisääntyäkseen.

Osaston taloudellisen aseman vaurastuttaminen vaatisi kiinnittämään hieman huomiota siihen miten olisi saatava osaston toiminta herättämään enemmän mielenkiintoa paikallisen väestön keskuudessa ja sen avulla kasvamaan osanotto osaston toimintaan, joka toiselta puolen tuo tullessaan vakavaraisen perustan osaston talouteen.

Mitä siis olisi tehtävä, että osaston toiminta saatetaan parhaiten mielenkiintoiseksi paikkakunnan väestölle?

Mielestämme ei riitä ne toimenpiteet, että uusia jäseniä otetaan osastoon vain silloin kun niitä sattuu tulemaan suurkaupungin touhussa — matkasuhteiden ja moninaisten muiden seikkojen vuoksi — eivät kaikki jo mukanaolevatkaan jäsenet ole tilaisuudessa seuraamaan aina persoonakohtaisesti osaston toimintaa, ja näin ollen — jos toimintaa jatketaan entiseen tapaan — ei edes jäseniksi liittyneiden keskuudessa pysy tarpeeksi mielenkiintoisena osaston toiminta. Puhumattakaan sellaisista henkilöistä, jotka mahdollisesti liittyivät jäseniksikin osastoon, jos he olisivat tilaisuudessa saamaan sellaista tietoa osaston toiminnasta, että se kiinnittäisi heidän huomiotansa siihen.

Tässä onkin se huutavin epäkohta, mikä noin sivullisen silmään pistää, että osasto ei ole huolehtinut tarpeeksi siitä, että sen toiminta tehdään säännöllisesti ja niin yksityiskohtia myöten väestölle tunnetuksi, kuin se suinkin on mahdollista, samalla myös ottaen huomioon sopivia toimenpiteitä uusien jäsenien hankkimiseksi, sekä, että osaston kokoukset saadaan mielenkiintoisemmiksi ja vaihtelevammiksi, olisi sikäli kuin muilta asioilta on siihen tilaisuutta, hankittava kokouksiin joku kysymys pohdittavaksi, sellainen, mikä kulloinkin katsotaan mieliä enimmin kiinnittävän ja on samalla agitaattorinen selvittely köyhälistön elämän kamppailussa. Nämä ovat seikkoja, jotka järjestettynä vaikuttavat osaston sisäisen toiminnan elpymiseen. Mutta se seikka miten tehdään toiminta väestölle tunnetuksi on kysymys joka ansaitsee erikoisemman huomion osakseen, sillä kuta selväpiirteisemmin voidaan osaston toiminta saada selostetuksi, sitä mielenkiintoisemmaksi se käypi ei ainoastaan jäsenille, mutta myös tuleville jäsenille. Tämän toteuttaminen on sangen yksinkertainen ja helppo tehtävä myös Seattlessa, kun vaan hieman kiinnitämme siihen huomiota.

Tarkotukseni ei millään muotoa ole lähteä tässä määräämään, että Seattlen osaston on tehtävä niin tai näin, vaan ainoastaan esittää mielipiteeni osaston harkittavaksi ja jos niissä on hyväksymisen arvoista, niin asettaa ne käytäntöön ja mitä kokemukset ovat toisilla paikkakunnilla osottaneet tuloksia tuottavaksi, voisivat myös Seattlessa olla hyödyllisiä.

Seuraaviin kohtiin pyydän osaston kiinnittämään huomiota.

1:si. Saadaksemme osaston toiminta paikkakunnan väestölle tunnetuksi, on sen tunnetuksi tekemiseen käytettävä piirimme äänenkannattajan Toverin palstoja.

2:ksi. Että kokoukset muodostuvat mielenkiintoisemmiksi, on osaston velvotettava agitatsionitoimikunta huolehtimaan siitä ja valvottava, että

ENSILUOKAN

KAUPPATAVARAA

yleinen hinta ja hyvä palvelus, on meidän motto Tulkaa katsomaan, huomaatte sen todeksi

Union Pacific Coal Co.
HANNA WYO

Uusi, iso 10c kannu

COPENHAGEN

on nyt saatavissa

ME TAKAAMME

että Copenhagen nuuska on nyt ja aina on ollut ehdottoman puhdasta. Ellei kauppiaallanne ole sitä, me lähetämme sitä Teille postissa tavallisella hinnalla. 10c laatikko, siksi kunnes kauppiaanne voi sitä teille tarjota. Postimerkit kelpaavat maksuksi.

Copenhagen suu-nuuska on maailman parhainta suu-tupakkaa.

Weyman-Bruton Company, 1107 Broadway, New York.